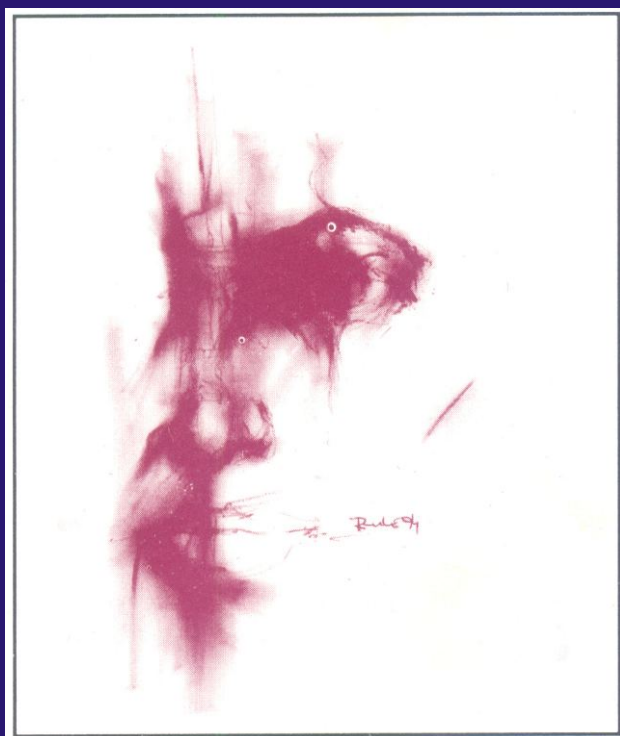

Nebojša Petronijević

POEZIJA ILI NEŠTO JOŠ GORE

Biblioteka
ARTIJA
knjiga broj 2/1
2006.

DOBITNA KOMBINACIJA

Tražim osobu koja mi je
Prodala ovu novinu.
Želim da je vratim.
U ovoj nije moja
Dobitna kombinacija.
Moja je verovatno
Odštampana u nekom
Drugom primerku
A ovo je nečija tuđa.

ŠARENI KIŠOBRANI KOJIH SE SEĆAM

Nestaše jednog dana šareni
Kišobrani što šetaše zelenom ulicom
Ispod moje terase.
Nesta jednom zelene ulice,
Nesta i moje terase.
Ostah ja da ostavim pesmu
O šarenim kišobranima
Za koje nam se čini da
Polako nestaju!

POGREŠAN BROJ

Nisam juče slušao pesmu
Koju je pevalo lišće.
I niko je drugi nije čuo.
A danas je sunce opet
Okupalo mrtvi beton.
Danas je zvonio telefon.
Ljutit glas je tražio... tamo nekog.
Pogrešan broj.
Danas su ljudi umorni.
Takvi su bili i juče.
Traže nešto.
U crkvi se mole.
Ne odgovara Bog.
Pogrešan broj!

Rasporena utroba,
Rastavne i sastavne misli,
Logika u novčaniku,
Moć u opticaju.
Apoteoza sreće
Oduzima život.

Umetnost u stakleniku.

Osuđen na sopstvene reči
Upirem prstom
Da razbijem svet
I olakšam stvar
Atomske bombi.

Jednom zauvek
Izdaju me oči
Odlazi svetlost!!

Putuj, mila moja,
Nema smisla
Stajat' ti na putu.
Već sam video sve,
I možda žudim
A to ne znam
Da ostanem bez te'!?

Suzani

Ništa ne propuštam!
Sva proleća zovu se isto
I na kraju postaju leta.
Sva leta odlaze na jug
I tamo im se gubi trag.
Ništa ne propuštam!
Sve jeseni mirišu isto
Na zelenu haljinu od indijske svile
I uče da opadaju sve do zime.
Sve zime su ogromne
I jedva ih zapisujem
Ali... ništa ne propuštam!

Samo mi poneka ptica odleti!

O Gospode
Kako se nisi setio
Dok si hodao po vodi,
Da će ta ista voda
Prekriti tragove tvoje
I da neće
Ostati ništa
Po čemu bi te
Sledili.

Vidljivo i nevidljivo.
Imaginarno!
Da li je život
Proveden u maštanju
Uopšte život?
Verovatno ne!
Ali... to je tako lepo!

Ti dobro znaš
Da je svako moje pismo
Samo nedorečena reč
I svaka moja pesma
Nedopisan stih.

Pa ipak,
Ne činiš ništa
Da me dokrajčiš!

Više od sto godina plakali
Smo ne znajući zbog čega?
Onda smo najednom prestali
Shvatajući da će nam ponestati
Suza.

Tad smo se smejali,
Pa o tome pričali drugima.

Kad smo začutili
Pokopali su nas.

Sve iste noći
I svi isti dani
Prolaze kraj mene
I nestaju u luku
Da bi opet došli.

Samo misao ih moja
Drugačijima čini
I daje im što nemaju
Da ne vidi šta nose.

ANTOANETIN SINDROM

Rekli su mi
"Od snova nema hleba."
Pa neka,
Ješću kolače!

Slava crtačima
Granica
Slava Kolumbu
I ostalim momcima
Koji omogućiše
Da na Olimpijadi
Učestvuje više
Od jedne
Države.

Debeli anđele
Probaj malo
Moje ljubavi
I ugini
Pre nego te krila
Izdaju i padneš
U nešto belo,
Prokleta belo,
Zaslepljivo.

Dođi,
Primam te
U svoju kap mastila,
Predvorje zemlje čuda.
Useli se
U ovo gnezdo
Slično čuperku,
I prepisi lišće
Svog imena
U stih na zidu
Kao najlepší
Epitaf tužnom osmercu.

Ne dam da me progutaš
Ni jednim poljupcem,
Ne dam da me razveješ,
Istanjiš.
Ostani ispred,
Da bih te sanjao
Ne smem te gledati.
Sa tog mesta
Još uvek možeš
Otpevati
Ono što napišem.

Razumem taj miris tišine
Što bojom ocrta
Tvoj osmeh
I mimikom usana
Odgлумi tvoje ime.

Nemoj me zvati
U svoje krilo.
Ne dam ti kosu i kosti.
Imam ja bolji žrvanj.
Da mi ni oči
Ne poštedi.

Ova se pesma pretvara u list,
Ovaj se list upušta u vetar,
Ovaj vetar duva
Oko celog sveta
I tu nema kraja
Dok list ne požuti.

Stojim na mostu,
Nudim dušu
Dušmaninu.
Njemu je potrebija.

ŠETNJA

Magla je pala
Na grad
I ja sam
Prošetao oblacima.

I najturobnije mamurno jutro
Siguran je dokaz
Da nismo mrtvi.

Greška je prenoćila
U očima,
A ta
Suza
Koju sam popio
bila je tek
deo šminke,
Večernje toalete.
Nisam to
Mogao znati,
Kao ni to
Da je otrovna!

Slepci sanjaju dan.
Bolesni ozdravljenje.
Ja sam mesija
Mogu im pomoći.

Neka mi daju para
I sve će biti O. K.

Ako sve ovo
Stoji zapisano,
Nisam li ukrao
Nečije reči?

Ako sve ovo
Stoji zapisano,
Ko me je smestio
U tu pesmu?

Ako sve ovo stoji zapisano
Ko nas sada čita?

Vetar se sukobi
S asvaltom i...
Čistači su sretni.

Hodam kroz tunel
Verujući da je
Napolju dan.

Ako je noć
Možda i nisam
U tunelu.

Sa plafona moje sobe
Pada kiša,
... ili možda plačem.

Ispijam čašu meda
Želeći da postanem
Cvet.

U 4,30
Sam te grlio
Neobuzdano grlio
I ne bi mi
Nikad pobegla
Da se
U 7,00
Nisam probudio.

OGLAS

Prodajem
Šarenu lažu
U par strofa
Složenu na papir
I spremnu
Da po povoljnoj ceni
Postane
Crno-bela istina.

Moje pesme
Otvora isti ključ
Koji zatvara
Vrata raja i pakla.

U moje strofe
Se ulazi tiho
A svaka reč
Ispija s nogu.

Iz mojih pesmi
Povratka nema.

Svakim odletanjem na jug
Stanje se pogoršava.
Kрила mi postaju kraća
A pesmi je sve manje.
Ove jeseni
Neću
Otići!

Možda bi trebalo
Prepisati stvarnost
A čitati samo,
Samo između redova.

Izbacujem ostatke tvojih osmeha
Iz moje strofe
Strahujući da pesma
Ne poprimi oblik
Ljudskog lica
I ne pobegne
Onima
Za koje
Nije pisana.

Bol je moj prijatelj!

Sedi naspram mene,
Gleda me u lice,
Jede što i ja
I čeka
Da mu prođem.

Ako uspem da uđem
U pisaću mašinu
Prekucaću se
U najcrnju pesmu
I preći ti put!

Pišem o fluidnom,
I dogodi se
Da me maštanja
Odnese.

Ne bih smeo
Da pišem o teretnjaku!

LOTOSOV CVET

Ne videh
Još ni jedan
Lotosov cvet.
I ne znam
Na šta će
Ova pesma da liči
Ako vam kažem
Da bih voleo da je završim
Mirisom
Cveta
Koji,
Možda
Uopšte
Ne miriše.

Treba mi malo
Peska
Ali, već je postao beton,
Zid.

Kako da sakrijem glavu
U pesak
Osim da njome krenem
Kroz zid.

Ti, ženo!
Skini me sa lica
I stavi pod suknju,
Otključaj taj
Carski rez
I pusti
Da vrištim.
Baš bih da
Oglođem sudbinu
I vidim
Šta ostaje
Kad se skinu
Kрила?

JUTRO

Budi me svetlost.

Otvaram oči da
Pozdravim sunce,
Ali ovog se
Jutra ono
Sklopilo u oblik
Pečurke,
Sasvim slične
Onoj atomskoj,
I proglasilo
Ponovnu noć.

Laku noć!

PESMA ZA JEDNU MILENU

Glavu gore
Milena!
Da otrov
Ne ogorči grlo.
Pedeset godina
Pogledom ispijanja otrova
Zahteva pokušaj
Da se to
Bar jednom
Učini ustima.
Uspeh
Čini oči
Imunim
Na godine.
Glavu gore
Milena.
Bezbolnije je!

Smrt počinje
Blagim silaskom
Tragova u zemlju
Pri otapanju
Snega.

Moraću ovu pesmu
Da napišem
Baš ja
Jer niko je
Drugi nije poželeo.

Svi oni naredni
Sa istom idejom
Imaće lakši posao
Samo da je pročitaju.

Hej, moljci!

Život je suviše kratak
Za rovanje po knjigama.

Zato,
Neka vam ovo bude
Poslednje
Što ste pročitali
U životu.

CVET

Digao se u hladu
Golemog hrasta.
Živeo do dana
Kad mu se senka
Suseda
Nije opasno približila
I stablo obrušilo
Na latice.

Drvoseča je spustio
Testeru,
Obrisao znoj
I seo na
Svoju žrtvu.

OSMEH DUGE PLOVIDBE

Mali titravi osmeh
Izgubljen na okeanu,
Odbačen od riba
Ćutanjem,
Zaglavljen u ledu
Krajnosti.
On nema snage da
Upregne ptice,
Njegovoj su matičnoj luci
Bačene suze u lice...
Počeće da se
Topi
Usled nepriznavanja zvezda,
Usled sivog kolora noći,
I... možda me zaboravi.

...iskrećem vetar
U jedra oblika
Usana,
Sa bezrazložnom nadom
Da možda progovore
I spasu
Plavi, titravi osmeh!

U SNEG

Moj sat je stao
U četvrtak,
Nekoliko minuta
Pred zimu.

Ja sam
Ipak
Nastavio dalje.

Pre par minuta
Ljudi su prestali
U epilogu
Barutnih gasova.
Kao
U najboljem vicu.

Prstima
Tražim
Po krateru
Atomske bombe
Svoj mač i štit
I smejem se.
Jer,
Zemlja je ova
Preplitka
Za raku.

Samo su mrtvi kraljevi
Mrzeli svoje pesme,
Skrivali svoja tela
U drvenim činijama,
Oblačili dugačke haljine
Od mermera,
Sinovi ih prodali istoriji
Kćeri prodale sebe.

Samo su mrtvi kraljevi
Plakali mračnije od grobova,
Svojatali sunce pokidanim rečima
Nosili paničan strah od zvezda
Imena im gajila kob
Lica se odrekla
Ustiju.

Mrtvi su kraljevi čekali žive.

NASTAJANJE PESME

U početku bi Veliki prasak,
A onda Bog stvori Svet
I dva se stiha produžiše u treći
Pa... strofa.

Kasnije je dan smenila noć,
A pošto mesec ne čita ništa
Osim zvezda,
Nebo prerasta u lunarni stih
I proriče kraj,

A on upada iz drugog plana
U treću strofu;
Abortira poentu
I prostom deobom reči
Stavlja tačku.

Ovo je zemlja na istoku istoka,
Ovo je zemlja na istoku razuma,
Sporo se teče
Ne uvire nikud.

Mi smo druga strana sunca
Rađamo istoriju
Umiremo sutra,
Zovemo eho
Zovemo gluvi,
Trpimo noć
A dan je crnji,
Puštamo kosu
I puštamo nokte
Puštamo da idu
Kud god hoće.

A onda (jer mi smo od stakla)
Napišemo ovu pesmu
Pa se rasprsnemo
Kroz tuđe prste
I niko nas ne čuje.

GRADILIŠTE

Zazidaj taj prozor
Da ti sunce ne bije
U oči,
I stavi
Život u zanat,
Pa sve
U torbu sa alatom.

Unutra ti ostale godine
Vrtoglavo umešane
U beton,
I otvrdle.
Unutra je čekić,
Kilogram i po
Snage
Da čoveka sabije
U mehurić libele.
I kiper znoja,
Sav život
Kroz pore istovaren.

Nikad nisi naučio
Da vezuješ
Armaturu snova.
Ptice se MORAJU oterati
Sa gradilišta!

Tvoja će deca
U doktore ili advokate,
Čvrsto si rešio.

Uskoro će penzija
I mir.
Tvoja beneficirana sudbina
Moći će da otpočne
Sa kopanjem, najmanjeg,
Temelja na svetu.

BEOGRAD

za Jelenu Milosavljević

Ja ličim na ovaj grad.
I ponekad ga volim,
Htela bih da dišem
Kao njegova noć,
Ali se bojim uzdaha,
Videla sam mu srce
Ali se bojim ući
U stvari... Često ga volim.
Možda nam je krv drugačija
Ali je lice isto.

Beograde!
Zemljo milion prozora
I jedne pesme.
Stih sam tvoj
Onaj kratak,
Najkraći,
Ukopan u prašinu
Bulevara
Do prvog
Jačeg
Naleta vetra
Koga isto volim.

O AUTORU

NEBOJŠA PETRONIJEVIĆ je rođen 1971. godine u Čupriji, gde je i završio školovanje.

Poeziju (a i sve ostalo što mu padne na pamet) piše tek pet godina. Ovo mu je prva zbirka pesama. Biće ih još!

Dosadašnje autorove knjige:

- **Poezija ili nešto još gore** (Radnički univerzitet "Dositej Obradović" - Čuprija, Prometej - Novi Sad, 1994.)
- **Zaludne zvezde** (Radnički univerzitet "Dositej Obradović" Čuprija, Prometej - Novi Sad, 1997.)
- **Ono što bih voleo da znaš** (Podružnica UKS-a za Pomoravski okrug - Jagodina, Gambit - Jagodina, 2003.)

NAPOMENA

Knjiga poezije Nebojše Petronijevića
"Poezija ili nešto još gore" je prvi put objavljena
u štampanom izdanju 1994. godine.

Izdavači: Radnički univerzitet
"Dositej Obradović", Čuprija
i "Prometej", Novi Sad

Biblioteka
ARTIJA

u okviru web sajta www.artija.net
objavljuje ovu knjigu
u elektronskom izdanju (PDF formatu)
uz saglasnost autora.

Naslovna strana:
Slaviša Dobrosavljević Rale,
ilustracija
koja se nalazi na štampanom izdanju knjige.

Knjiga broj 2, prvog kola, Biblioteke ARTIJA

kraj